

21. Apr. 1842

FAKTA

Dato:

21. Apr. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 18

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 63; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 68

TRANSSKRIFTION

21 April store Bededags Aften.

Jeg maa dog ogsaa mindes denne Dag, da jeg malede Gaasetaarnet;¹ jeg har sjældent følt en saadan Glæde over noget af mit Arbeid, som over dette; det er mig som jeg havde været der, som jeg godt kjendte det, og jeg har jo aldrig seet det. Jeg kan godt føle, hvor nyttigt det er mig at male dette Stykke. – Jeg vil gaae op paa Volden nu at høre Byens mange Klokker ringe, blande mig i Sværmen og være glad, som man har Lov til, naar man har anvendt sin Dag vel. Idag er Orla Lehmann² kommet ud af sit Fængsel igjen. – –

¹ Statens Museum for Kunst (KMS6731; Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 114.

² Politikeren Orla Lehmann var blevet idømt tre måneders fængsel for i en tale at have kritiseret enevælden.

18. Du traadte ind. Min kjænde. Ikke saae af Angst for Si-gaard, men havde
drevet sig op for at see til ham. Jeg laas og gaaed, men satte sig paa Kanten
af Sengen og jeg hvilede mit Hoved mod hendes brogede Bøjst, men had
til Gid for os Børn og sagde mig: Fæder var ikke mere levde. Læng sad
hvis her mig, og vil aldrig glemme det, men kjædede mig og had mig
Lægg mig til at saae, saae endnu en gang til den stakkels Si-gaard og
forlad os derpaa. - Saaledes er mangen. Det gaar for mig, at jeg er saad
ind med kinden paa den vaade Haaedpude, og jeg talter Gid derfor.
Saa længe jeg kan gaae er der dog meget Dørligt til hage i mig, og
det kan vel siges, at Næsten hinanden afklare, naar Bøgers tanken kom.
Det paa kinden og vi føle os bedne, at vi ikke længere behøve afskille
og skamme os, naar vi skulle see Anden: Digt, ja, jeg kunde ønske
mit Andes Lyst som den klare Dag, og skjændt der er Ting, jeg ikke
kan si-ge Aluenden, saa er der dog Bødet, som jo er søgt til Mogen,
og hvad Omst, man har tilstaaet et Menneske har man tilstaaet Men-
neske slægten.

27 April, stor Dødsdags Aften.

Jeg maas sig ogsaa minde denne Dag, id jeg en elend Gaasitearnet, jeg har sjæl
Bort følt en saadan Glæde over noget af mit Arbeid, som anses det, det er mig
som jeg havde vandt den, som jeg godt kjendte det, og jeg har jo aldrig set det.
Jeg kan godt føle, hvor nyttigt det er mig at male alle Stykker. - Jeg vil gaae op
paa Valden om at høre Bøgers mange Klokker ringe, blende mig i trænen
og være glad, som man har det til, naar man har anvendt sin Dag vel.
Jeg er Oplev Læremærket kommet ind af det Fængsel igjen. -

28 April.

Jeg var spjæst jeg har Tænke Tørrel; jeg var helt dørken med Tante Thea og
Kædet Nergaard. Om Eftermiddagen spadsseede vi ind til Kalkbrønden, og
ogsaa Aftenen til brøgte jeg den. Megetlig kjenner den dog mig fordi
jeg kunde see hende og tale med hende. Jeg vil og kan ikke frie til
hende; men tænke paa hende det vil jeg og glæde mig dermed. Men
maa ogsaa komme mig mere imøde, inden jeg bliver et saadant Stands,
venlig og blid er hun, men hun er selv alene og gjør ikke noget Skridt
i Aleneende til at forlaas sig, uden at have vel overvejet det, hun
er vist ogsaa alder end jeg. Bort med alle Tanker om Forlaaselse, jeg vil
saule minde Tanker til mit Maleri, min Kyselighed til hende, om jeg tør